

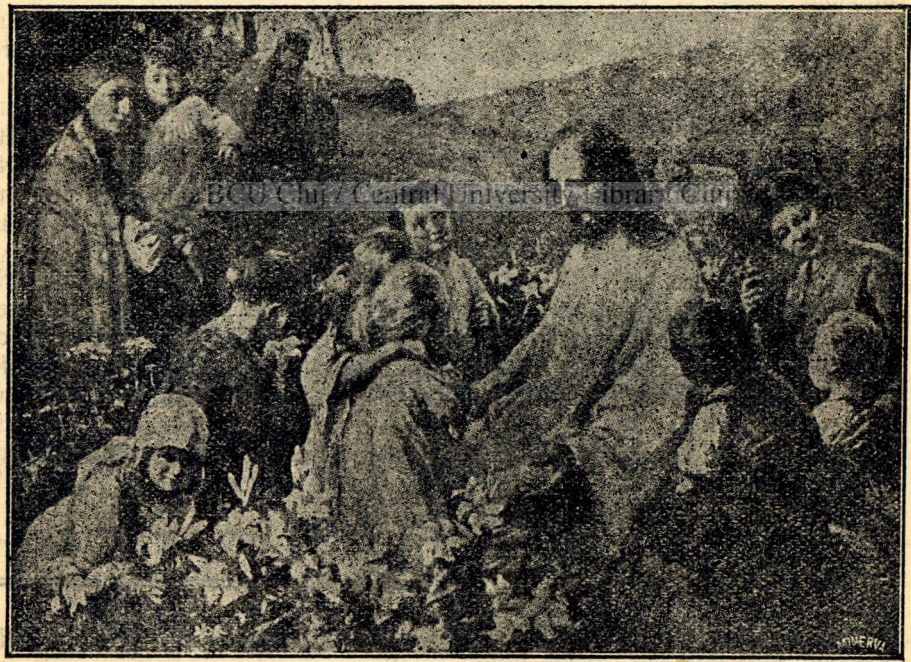
1940/4

VIEAȚA COPIILOR

Redacția și Administrația CLUJ Str. Chintăului 51 -- Telef. 293	Anul I -- Numărul 2 Apare săptămânal Supliment la Clujul Creștin	Abonamentul anual 50 Lei Numarul 1 Leu Cu rev. Clujul Creștin 140.
--	--	--

Dragoste de părinți

Isus învață copiii

Intr'o seară de iarnă, am citit la gura sobii următoarea întâmplare, pe care vreau să v'o povestesc și vouă, dragi copilași.
 Departe... în Africa la marginea

mării, se afla o colibă în care trăia o familie de negrii. Erau săraci dar fericiți. Tatăl și fratele mai mare, munciau cu drag din zori și până în noapte pentru a câștiga cele de lipsă

mamei și celor patru frațiori. Dar ce se'ntâmplă într'o zi?

Pe mare se zărește o corabie cu negustori de sclavi, cari prindeau negrii și apoi îi vindeau ca robi în alte părți. S'au apropiat de coliba familiei, care trăia fericită și zărind brațele vâjnoase, corpul puternic al tatălui micilor negrii l-au prins, l-au legat apoi l-au aruncat în corabie, alături de alți tovarăși prinși. Vă închipuți durerea mamei și a copilașilor. Venind dela lucru băiatul mamei, i-au povestit totul.

Acesta s'a gândit o clipă apoi ca o săgeată s'a aruncat spre corabia care nu pleasă încă. A căutat pe căpitanul vasului și l-a rugat cum a știut el mai frumos să-l primească în locul tatălui său pe care-l așteaptă patru copii necrescuți și o mamă mahnită.

Tatăl care chiar era de față, văzând dragostea fără margini a fiului său, a izbucnit în lacrimi și a zis: — Nu dragul meu. Lasă să rămân eu aici. Sunt bătrân azi mâine și n'am să mai trăiesc mult. Tot trebuie să fiu desprins odată de voi. Tu ești tânăr și încă mulți ani vei mai putea fi sprijinul familiei noastre. Mergi acasă și sărută în numele meu pe mama și frațiorii tăi..

— Nu se poate scumpul meu tată, Eu voiu merge în locul tău. Dragostea și grija ta de părinte n'o poate înlocui nimeni în lume. Chiar dac'aș câștiga eu cele de lipsă, sufletul mamei și al micilor orfani nu s'ar mai încălzi niciodată de fericirea, pe care tu singur le-o poți da. Apoi întorcându-se spre căpitan, căzu în genuchi și îl rugă să-l elibereze pe tatăl său, căci el va face tot ce-i va cere.

Căpitanul mișcat până la lacrimi îi îmbrățișă pe amândoi zicând: „Bravo băiete, așa dragoste de părinți

n'am văzut nici odată! Ești un fiu vrednic și ca răsplată vă eliberez pe amândoi. Mergeți și vă 'ngrijiți ca până acum de familia voastră dragă“.

Vă închipuți copilași, bucuria mamei și a frațiorilor, când au zărit în pragul colibei pe tatăl și fratele lor bun...

Mi-a plăcut așa de mult fapta frumoasă a negrului, care și-a iubit părinții încât și-ar fi jertfit bucuros viața pentru ei și vă întreb pe voi, copii draguți, cum trebuie să ascultăm, să respectăm și să ne iubim noi părinții? Gândiți-vă la modelul vostru adevărat: copilul Isus din Nazaret care n'a supărat niciodată pe Fecioara Maria și sfântul Iosif. Amintiți-vă apoi grija, duloșia, părinților, pentru cari sunteți ca o rază dulce de soare. Cum ați putea să-i supărați când ei se 'ngrijesc din zori și până în noapte de fericirea voastră? Dar nu numai atât; ei v'au botezat, v'au învățat rugăciunile frumoase și v'au condus pașii spre Isus din sfânta Cuminecătură.

Priviți-le fruntea brăzdată de griji și le aduceți bucurie prin purtarea voastră frumoasă, prin dragostea de învățătură. Rugați-vă pentru ei și astfel veți fi iubiți și de oameni și de Dumnezeu care ne poruncește: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta, ca să trăești mult și bine pe pământ“.

AURORA BÂRLEA inv.

Copiii! Nu uitați în săptămâna viitoare ca să cereți numărul 3 din „Vieța Copiilor“.

Adunați toate numerile din revistă, ca la capătul anului să le puteți compacta.

Chipul lui Isus

Demult, demult, în vremi străbune trăia în Rusia de altădată o împărăteasă care iubea mult icoanele sfinte.

Intr'o zi a cerut unui vestit pictor din țara sa, ca să-l facă o icoană a Mântuitorului Iisus. La porunca împărătesei pictorul care se numia

Pe aceasta, de multe ori o ducea în atelierul său și-l arăta picturile minunate.

Intr'o zi, chinuit peste măsură de gândul că nu știa pe care să-l aleagă dintre modelele cu chipul lui Iisus, și să-l picteze pentru împărăteasă — le așează pe toate în șir

Dannecher, s'a așternut pe lucru și a făcut mai multe modele, unul mai minunat decât altul așa încât nu mai știa pe care să-l aleagă și să-l picteze cu toată arta, ca să-i fie pe plac împărătesei.

A întrebât și a avut părerea ba a unui prieten ba a altuia. Părerile acestora în loc să-l lumineze, mai tare îl încurcau. Nu se potriveau doi la o părere.

Dannecher, lipsit de familie iubia foarte mult copiii. Mai ales intrase în inima sa o mică fetiță cu părul de aur, ochii limpezi ca și cerul în miez de vară și cuminte ca o bunică.

și o întreabă pe micuța blondă: spune-mi care dintre aceste este chipul Mântuitorului Iisus?

Micuța le privi pe toate cu băgare de seamă și apoi oprindu-se înaintea unuia, strigă arătând cu degetul:

— Acela este Domnul!

În clipa aceea, artistul a avut senzația că niște solzi i-au căzut de pe ochi și a trebuit să recunoască faptul că modelul ales de fetiță era cel mai demn de o lucrare definitivă.

Iisus Domnul a iubit și-i iubește așa de mult pe copii și îi înțelege încât ei la rândul lor trebuie să-l înțeleagă pe Iisus, să-l iubească și

să-i recunoască adevăratul său chip.

A vedea chipul unei ființe iubite este o mare bucurie.

Iubiți copil, lucrul de mare trebuință este ca voi să aveți chipul lui Iisus și în inima voastră curată ca să-l puteți recunoaște atunci când ne vom întâlni cu El în casa cerească a Tatălui nostru.

Să iubiți chipul lui Iisus nu numai pe acel din cărți și din icoanele sfinte ce se află în casa voastră — ci să zugrăviți în inima voastră cel mai frumos chip a lui Iisus Mântuitorul.

Preotul FL. MUREȘANU

Vorbe de aur

1. Dacă un copil este de Domnul Dumnezeu, temător,

Lui desigur îi vine la timp, Iisus, în ajutor.

2. Cine, pe fața pământului, e iute la mânie,

Acela, desigur, dă dovezi de o mare prostie.

3. Cel ce nu-și înfrânează gura, dola cuvinte deșarte,

Acela, de fericire și liniște, n'are'n viață, parte.

4. Iubite copile creștine, de vrei să nu păcătuești,

Atunci ești dator : ca limba și voința, să ți-le stăpânești.

5. Copilașul pripit în vorbe și faptele sale,

Desigur se întâlnește cu nenorocul în cale.

6. Dacă e cineva nesocotit, la orice cuvânt,

Acela își primește pe-

deapsa, chiar aici, pe pământ.

7. Copile, nu fi peste măsură de rău și mânios,

Căci vei fi pedepsit, aici și în cer, de Domnul Hristos.

8. Cel ce este credincios și e iubitor de Dumnezeu.

Acel este dator, ca să I se roage lui, mereu.

9. Cu adevărat, rugăciunea e telefonul cel sfânt,

Prin care, noi stăm de vorbă cu Dumnezeu, de pe pământ.

10. Rugăciunea și postirea sunt două arme de seamă,

Cu care luptăm împotriva diavolului, fără de teamă.

11. Frica de Domnul este începutul înțelepciunii.

Copilașul ce o are fuge de lațul minciunii.

12. Dacă umbli în viață, cu pâra și în hoție,

Copile, nu ai parte de cereasca împărăție.

13. Cine fură, injură de lucruri sfinte și-i desfrânat,

Acela, în focul nestins al iadului, va fi aruncat.

14. Satana, duhul cel necurat, este tatăl minciunii.

Urăște dreptatea și adevărul înțelepciunii.

15. Biserica e casa pământească a Domnului Hristos,

În ea, trebuie să vină să se roage omul credincios.

Pr. Sachelar, V. Bassarabin
(din Dumineca Copiilor)

Isuse

Eu sunt copilaș
Slăbuț și mititel
Și aș vrea să fiu fericit
Și nu știu în ce fel!

*

Apără-mi sufletul meu,
De ori și ce păat,
El e al tău : cât voiu trăi,
Păstrează-mi-l curat!

PUIU

Copiii cu părinții

Fica unui boier bogat, Aurelia, a făcut prima cuminecare împreună cu Ana, fica portarului casei lor. În ziua aceea, fica portarului a fost invitată la masa stăpânului. Ana era foarte veselă și fericită, dar fica stăpânului bogat era tristă de tot și cu ochii roșii de plâns.

— Ce ai, draga mea? o întrebă tatăl ei. Pentru ce ești tristă într-o asemenea zi mare?.. Vezi la Aneta cât e de veselă? Ea răspunde că n'are nimic. Tatăl nemulțumit de acest răspuns zice:

— Mă faci ca să nu mănânc nici eu?.. Spune-mi ce ai? Poate te-ai împărțit nevrednică?.. Ce ai?

Suspînând fetița spune;
Aneta a avut fericirea să

fie la masa sfântă împărțindu-se împreună cu tatăl și cu mama ei.., eu aveam lângă mine numai pe mama, tatăl lipsia... Acestea spunând o podidiră lacrimile.

— Copila mea, răspunse tatăl, nu fi tristă, mâine mă duc și eu la spovadă.

Tatăl se ținu de cuvânt și copila deveni fericită și veselă văzând că și părinții ei fac ceiace învață ea la religie, că trebuie să facă tot creștinul.

Copiii! Când vă spovediți și împărțășiți, faceți aceasta împreună cu părinții voștri, ca Aneta, căci aceasta aduce multă bucurie lui Isus și vouă.

M.

Socoteală creștinească

Învățătorul întreabă pe o fetiță:

— Spune-mi, Lenuța, dacă mămica-ți cumpără pe zi câte două kgr. de carne cu câte 10 Lei unul, câți bani va cheltui pe săptămână?

— Lenuța socotește în gând și răspunde: 100 Lei domnule învățător.

— Cum se poate — zice învățătorul — săptămâna are numai 5 zile?

— O, nu, răspunse Lenuța, are 7 zile; însă Miercurea și Vinerea este post și nu se mănâncă carne.

Cântec de Postul Mare

Intoarce-te la Domnul

Intoarce-te la Domnul și plângi al tău păcat
Pe veșnicul Părinte, destul l-ai supărat.
Trec zilele și anii și tot mai rău te lasă,
De-a iadului osândă, creștinule, nu-ți pasă ?

Refr. *Isuse cu 'ndurare,
Mă spală de greșală,
Îți cer iertare.*

Mântuitorul lumii, te cheamă azi la har,
A Lui cerești cuvinte să nu fie 'n zadar.
Ascultă-L cu iubire, la el aleargă 'ndată,
In sângele Lui spală-ți a vinei tale pată.

Tu cauți fericirea acolo unde nu-i;
Nădejdea toată'n oameni nesocotit și o pui;
Isus e fericirea. El e sprijin și pace,
Și'n inima căită lăcaș plăcut își face.

Cu lacrimi de durere, arată-l că-L iubești
Și cugetul ți-i slobod de cele pământeste;
Supune-te în toate ca unui bun părinte,
Păzind cu râvnă pururi poruncile lui sfinte.

Ființa ta întreagă Lui, numai, dă-l-o azi,
Și nu te va înfrânge a relelor necaz.
In luptă și răbdare, găsi-vei bucurie,
Căci raiul fericirii te așteaptă'n veșnicie.

Deșteptul Prepeleac

Mic de stat, cu burtă mare,
Prepeleac cu capul sec,
Ca să fie mai deștept,
S'a uitat prin multe cărți.

Vrând la loc să le așeze,
Pentru că l-au plictisit,
Sus pe scaun el se suie
N'ajungând fiind prea mic.

University Library Cluj

Ce se 'ntâmplă vedeți bine ;
El nătâng și prost cum este,
A 'mpins sticla cu cerneală,
Drept în capul unui caspe.

Domnul tot cernit pe față,
După Prepeleac aleargă,
Și de spate mi-l înhață,
Să-l învețe a fi de treabă.

HAZURI

ORDONANȚA CĂPITANULUI

— Ordonanță, Nu mi-ai strecurat ceaiul.

— Ba da, d-le căpitan.

— Cum? prin ce?

— Printr'un ciorap, d-le căpitan,

— Vai, de groază poți fi prostule.

— Să trăiți d-le căpitan, n'am folosit din ciorapii curați, am strecurat prin unul murdar.

FRICOS

— Un hoț, fiind prins pe acoperișul unei case, e întrebat:

— Bine, mă, ce căutai să umbli pe streșina caselor?

— Pe drum nu mai vreau să umblu de frica automobilelor.

CUM VA FI!

— Badea Constantin e tare necăjit, ca băiatul e neascultător și prost.

— Dojenindu-l odată îi spune:

— Vai Costică, cum poți să fii

atât de prost! Dacă acum, când ești mic, ești un dobitoc așa mare, cum vei fi, atunci când vei fi ca mine?

CE AI LA SPATE

— Așadar Grigore: înaintea ta ai miază noapte la stânga apusul ce ai la spate?

— Ranița, să trăiți, domn căprar.

NU-I DE VINĂ

— Scoală, leneșule, că uite soarele a răsărit.

— Păi eu sunt de vină? De ce răsare el înainte de a se face ziua?

SCRISOARE LA REGELE

— Vreau să trimit o cerere la Regele. Cum să fac?

— Foarte simplu! O pui într'un plic și scrii adresa Palatului Regal, București. Cațca Victoriei.

— Cum așa? Fără număr?

— Pune și tu: vis-avis de Băcănia Ciobanul, că îl nimerește.

GHICITORI

Am o putere atât de mare că dacă aș vrea, eu sunt în stare ca dintr'un ou să fac un bou?

—

Când este și leneșul ocupat?

—

Ce îți pierzi de multe ori și totuși îl ai la tine?

—

Fără care bătaie nu poate trăi omul?

Înaintea cui fug toate animalele cu patru picioare?

—

Cine bate și nu e bătut?

Care este bine făcătorul, căruia îi întorci spatele chiar în momentul când îți face bine?

—

În care lună vorbesc babele mai puțin?

(cine le ghicește să ne scrie, ca să le publicăm în numărul viitor.)

Tipografia „Vieța Creștină“

Redactor resp. Iosif Pojar